

תת"ע 10066/01/20 - מדינת ישראל נגד עון גוני

בית משפט השלום לתעבורה בחיפה

תת"ע א-20-10066-01 מדינת ישראל נ' עון גוני
תיק חיזוני: 10251620935

בפני כבוד השופט אור לרנר
מ雅思ימה
מדינת ישראל
נגד
עון גוני
נאשמים

החלטה

בפני בקשת המ雅思ימה לתקן כתוב האישום לאחר הקראה.

רקע כללי

נגד הנשם הוגש כתוב אישום המיחס לו עבירה של נהיגה בשכרות, לאחר שנמצא כי לכארוה נהג ובדגימת אוויר נשוף שלו ריכוז האלכוהול הוא 297 מיקרוגרים בלבד אויר נשוף.

כתב האישום המקורי (זמןנה לדין), כולל ברשימת העדים 3 עדימ הרשומים בשמותיהם ועד נוסף שמו חסר (אך מופיע מספר אישי/ ת"ז שלו).

בתאריך 15.7.20 כפר הנשם, באמצעות ב"כ, בעבודות כתוב האישום לרבות בעובדה שנהג ברכב. מעבר לכך כפירותו של הנשם היא כללית - "במיוניות המפעיל, באופן הפעלה, ברישומים ובשכרות". בהתאם נקבע התקיק להוכחות ליום 14.1.2021. באותו מועד ציינה ב"כ המ雅思ימה כי תערוך בירור ותודיע, תוך 14 ימים, מי העד הנוסף ששמו נשמט מרשימת עדי הבדיקה (הודעה כאמור לא הועברה).

ביום 11.1.21 ביקשה ב"כ הנשם לדוחת את דין ההוכחות, בשל סגר הקורונה והמגבלות ונקבע דין תזכורת בתיק, ליום 21.4.21.

הבקשה הנוכחית

ביום 20.4.21 הגישה המ雅思ימה את הבקשה שבndon ובמסגרתה היא עותרת לאפשר לה לתקן את כתוב האישום הן

עמוד 1

בעובדות המיחסות לנאשם, הן בהוראות החקיקוק והן ברשימת עדי התביעה. מהבקשה עולה כי בשל תקלה, חומר חקירה רלבנטי לא נכלל בתיק החקירה וכן כתוב האישום שהוגש לא מתאר את נסיבות העבירה בצורה הנכונה, לא מייחס את מלאו העבירות אותן יש ליחס לנאשם ולא כולל את מלאו העדים הרלבנטיים. עוד טוענת המאשימה כי אין בתיקון המבוקש כדי לגרום עיוה דין לנאשם ובאיוזן הנדרש בין זכויות הנאשם, השלב בו מצוי הדיון והចורך להגיע לחקירה האמת ראוי להיעתר לבקשה.

במסגרת כתוב האישום המתוקן מבקשת המאשימה להאשים הנאשם, בנוסף לעבירות השוכרות, בכך שהבהיר במחוסום המשטרתי, החל בנסיבותו לאחריו ולאחר מכן הסתווב ונסע צפונה על כביש 4 כשהשוטרים אחריו, עד שעלה על כביש עפר שם סטה מהדרך והתרדרר לתעלה. בהתאם להאשם הוגש, בעבירה של נהיגה בשוכרות (לפי בדיקת מאפיינים), נהיגה בקלות ראש וسطייה מנטיב נסיעה.

בדין שנקבע ביום 21.4.21 צינה ב"כ הנאשם כי תגיב לבקשה לאחר שתתקבל ותלמד את חומר החקירה החדש.

בדין שהתקיים ביום 17.10.21 הבהיר ב"כ הנאשם כי הם מתנגדים לבקשה שהוגשה يوم לפני מועד ההוכחות ולאחר שהתקיימו מגעים לצורך קיום משא ומתן להסדר טיעון. כן הוסיף וטען ב"כ הנאשם כי קיימים בתיק מחדלי חקירה לרבות אי-חקירת הנאשם באשר לטענות שנטענו בכתב האישום המתוקן וביקש להגיש תגובה בכתב.

בתגובהה בכתב טענת ב"כ הנאשם כי על בית המשפט לעורוך איוזן בין הצורך לחקירה האמת לבין זכותו של הנאשם להיליך הוגן. טוענת ב"כ הנאשם מדובר בתיק שהנקבע להוכחות ונפרש קו ההגנה של הנאשם, אשר יכול והיה מכלכל צעדיו אחרית לו היה מודע לעובדות הנוספות בהן הנאשם. עוד הוסיף, כי בין הצדדים התנהל מוש"מ להסדר ואז משנבחן התקיק על ידי טובע אחר הווחלט להגיש הבקשה והפנתה לפסיקה הנוגעת לבקשת תיקון כתב האישום לאחר מוש"מ להסדר. עוד צינה ב"כ הנאשם כי מדובר בתיקון מהותי, לאחר שהנאשם כפר והתיק נקבע להוכחות והפנתה אף לפיקח הזמן שחלף מאז הגשת כתב האישום (למעלה משנה) וכי הסיבות שהובילו לתיקון המבוקש הן עיון חוזר של התובע בתיק, לצורך הידברות.

כן טוענת ב"כ הנאשם כי יש בקבלת הבקשה כדי לפגוע בהגנתו של המבוקש וכי מחדלי החקירה בתיק רבים, לרבות העובדה שהמבקש (כך לטענתו), לא נחקר ולא מסר גרסה על האירועים הנוספים המיחסים לו. בהמשך התגובה אף טוען כי עיון בדו"ח של אחת מעדי התביעה המקוריים מעלה שהיתה הפניה מסוימת לנסיבות החדשות המתוארכות ולמרות זאת כתב האישום המקורי לא התיחס לכך.

בהתייחסותו לתגובהה הנתבע מצין ב"כ המאשימה כי מעולם לא נihil עם ב"כ הנאשם שיח מקדים לגבי התקיק ולכן התקיקן אינם נובע ממנו. כן טען כי לא הובהר כיצד יפגע התקיקון המבוקש בהגנת הנאשם וציין כי התקיקון התקבקש ביום 20.4.21 ואילו התקיקון הנוסף שהתקבקש ביום 13.10.21 הינו טכני בלבד. עוד הוסיף ב"כ המאשימה כי עת-node לו על הצורך בתיקון הודיע על כך באופן מיידי לב"כ הנאשם ושב והציג כי עיון בתיק שלא במסגרת מוש"מ ובוואדי שלא לאור הפניות ב"כ הנאשם או מי מטעמו.

מאחר והנאם כבר השיב לכטב האישום, סעיף 92(א) לחוק סדר הדין הפלילי [נוסח משולב], התשמ"ב-1982 (להלן: "החוק"), הוא המגדיר את המוגדרת הנורמטיבית לבחינת התביעה. וכך קובע הסעיף:

92. (א) בית המשפט רשאי, בכל עת שלאחר תחילת המשפט, לבקש בעל דין, לתקן כתוב אישום, להוסיף עליו ולגרוע ממנו, ובלבד שניתנה לנאם הדמנות סבירה להתגונן; התקון יעשה בכתב האישום או ירשם בפרוטוקול.

במסגרת רע"פ 2581/14 **יקוטיאלי נ' מ"י** (12.2.15), אשר דן באפשרות הרשות הנאם בעבודות שלא נכללו בכתב האישום, עמד בית המשפט העליון על חסיבות הניסוח של כתוב האישום והדברים יפים, בשינויים המחויבים, גם לענייננו:

"לנוסח של כתוב האישום נודעת משמעות ניכרת. כתוב האישום הוא המסמך המכונן של ההליך הפלילי ... זהו המסמך עימיו נדרש הנאם להתמודד. הוא המגלה לנאם מהם המעשים או המחדלים המិוחסים לו ומהן הנסיבות המפליליות שאפפו אותו. הוא אף מודיע לנאם מהם העדים העתידיים להעיד כנגדו ובאה עבירות הוא נאם, ומאפשר לו להעיר את ה"סיכון" הרובץ לפתחו. במובן זה, כתוב האישום שוטח בפני הנאם את עיקר עדמתה של המאשימה, ומאפשר לו להעיר להליך הפלילי ולכלכל את צעדיו. כתוב האישום מקיים עבור הנאם "חומר בטחון המבזבצת את המשפט מפני נתונים וטענות חייזוניים שאינם חלק מתחום המחלוקת" [ע"פ 5102/03 מדינת ישראל נ' קלין, [פורסם ב公报] פסקה 42 (4.9.2007) (להלן: עניין קלין)]. כן ראו: ע"פ 88/58 קייזר נ' היועץ המשפטי לממשלה, פ"ד יב 1628, 1634 (1958)]. בכך מאזן במידה מסוימת יתרונה המובנה של התביעה בגדרו של ההליך הפלילי [השו: ע"פ 12/8080 מדינת ישראל נ' אולמרט, [פורסם ב公报] פסקה 3 לחווות דעתך (6.7.2014)]."

הדברים האמורים מקבלים משנה תוקף, שעה שהמאשימה מבקשת לעורוך תיקון מהותי בכתב האישום, הן בפרק העבודות, הן בהראות החקיקות והן ברשימת עדי התביעה; ככל צורך תיקון מבקשת המאשימה להסתמך על חומר וחקירה נוספים שאינם חדשים, אך לא יהיו בידייה ובטח שלא ב"כ הנאם בעת שמסרה את המענה לכתב האישום.

עינתי בהחלטות אלה הפנתה ב"כ המשיבה בתגובהה וסבירני שאין הן מתאימות לענייננו. ראשית דבר ועיקר, החלטות אלה נוגעות לבקשת תיקון כתב האישום שהתרחשו לאחר קיום משא ומתן /או הליך גישור בין הצדדים וזה לא המצב בណזון. כפי שעולה מדברי ב"כ הנאם היו מגעים לשם קביעת פגישה להידברות אך זו לא נערכה טרם התבקש תיקון כתב האישום וכפי שצין בתגובה ב"כ הנאם: "הסיבה שהביאה להגשת התביעה לתיקון כתב האישום בכלל ובפרט בשלב זה, הוא (כך במקור), עיון חוזר של התובע בחומר החקירה לצורכי הידברות על מנת הגיעו להסדר". בהתאם, הבahir ב"כ המאשימה כי לא ניתן שיח מקדמים בגין תיק זה.

שנית, אכן עשוי להיות טעם לפגם בבקשת תיקון כתוב האישום לאחר קיומו של משא מתן, בעיקר מ考虑 החשש שמא לביקשות אלה יהיה אפקט מצנן על רצונותם של הצדדים לנהל שיח אמיתי ופורה ביניהם. יחד עם זאת, לטעמי הכללים שהוצעו ע"י צב' השופט אבנור וכבוד השופט בקר, נוקשים וגורפים מדי ודוחק את הגישה כבוד סגן הנשיאה (כתוארו דאז) הש' טרסי בת"פ נ' 22728-08-15 קוזלוב (23.11.2015), שגם היא אזכורה בתגובה ב"כ נאים), מהוות איזון ראוי בין האינטרסים הנגדים ומאפשרת לבית המשפט לבחון את הבקשה לגופה מבלי לתת משקל יתר לצד של המשואה. יש לזכור כי גם למניעת האפשרות לתקן כתבי אישום לאחר מושך' מ' עלול להיות אפקט מצנן על הסכמתה של התביעה לקיום הידברות כלל.

בכל מקרה, כפי שציינתי לעיל, המקירה שבנדון אינם עומדים בסתריה גם לגישה המחייבת, שכן הבקשה הוגשה עוד לפני נערךת הידברות לגופו של עניין ובטע ובטח שאין בה ממש תגובה לדברים שעלו במהלך המשפט ומתן בין הצדדים. ניתן אף לטעון כי מצופה מותבע סביר כי לפני ינהל משא ומתן יבחן את התקיק ויבדק לתקן את הדרוש על מנת שהמשפט ומתן יתנהל ב"קלפים גלוים".

בהינתן האמור, סבורני שיש לשוב ולבחון את הבקשה בהתאם לכללים הרגילים אשר נקבעו בין היתר בע"פ 951/2001 קניר נ' מדינת ישראל פד"י לה(3) 505: "...המגמה הברורה בפסק דין של בית משפט זה היא למנוע עיוות דין העול להיגרם בין לנאים ובין לאינטרס הציבורי העול להיפגע מזכויות של עבריין עקב משגה של התובע"; ובתנאי "שלא יהיה בכך כדי לקפח את הנאים בהגנתו ו/או יגרם לו עיוות דין... הלכה היא כי אין ליצור מצב בו טעות בתום לב או אפילו רשלנות של טובע, תמנע תיקון כתוב אישום ובדרך זו תגרום לעיוות דין ופגיעה באינטרס החברתי העלון של בירור האמת" (ת"פ (חיפה) 384/00 מדינת ישראל נ' פלוני (25.3.2001)).

לאחר שנתי דעת לי"טיב התקיק המבוקש, השלב הדינו בו מצוי ההליך, פרק הזמן שחלף מאז הגשת כתוב האישום, הסיבות שהביאו להגשת הבקשה בכלל ולהגשתה בשלב זה בפרט, המחדלים והליקויים שהתגלו בפעולות התביעה, ככל שהתגלו, מידת הפגיעה האפשרית בהגנת הנאים באמצעות התקבל הבקשה, מידת הפגיעה הצפואה באינטרס הציבורי באופן תידחה, קיומם של סעדים חלופיים שנitin להעניק לנאים באמ הפגיעה בזכותו קיימת אך אינה מצדיקה דוחית הבקשה וכו' (ת"פ נ' 22728-08-15 קוזלוב הנ"ל), הגעתו למסקנה כי יש להתר את התקיק המבוקש תוך מתן סעד חלופי לנאים.

להבנתה, על אף שהנאים כפר בעבודות כתוב האישום, לרבות הנהיגה (וניתן להנitch כי העדים הנוספים מעידים לגבי הנהיגה עצמה), אין בתיקון המבוקש כדי לפגוע באופן בלתי הוגן בהגנתו של הנאים. טרם נשמעו ولو עד אחד מעדי התביעה והנאים יכול לככל צעדי ולתקן את קוו הגנתו בהתאם להסתchtenות מבלי שהדבר יהווה משקל כנגד תשובתו הראשונית לכתב האישום; וזאת בשל כך שמענהו לכתב האישום ניתן עוד לפני התקיק כתוב האישום ובטרם היה בפניו מלא חומר החקירה.

מחדרי החקירה הנטען של התביעה (ואיני קובע אם אכן קיימים כאלה), יבחן במהלך ניהול ההליך יוכל ותaea להם השפעה על אשמתו של הנאים, אם בבחינת קבלת טענה אפשרית של הגנה מן הצדק ואם מבחינת קביעות המהימנות

הנדרשות, אך ברור הוא כי לצורך הכרעה בטענות אלה יש לשמעו קודם כל את הריאות הירלאנדיות.

אף המועד בו התבקש תיקון אין בו כדי להטוט הCPF לעבר דחיתת התביעה. התביעה הוגשה כשנה ושלוה חדשים לאחר הגשת כתב האישום, ערב מועד דין זיכוי שנקבע עקב דחית מועד ההוכחות לביקורת ב"כ הנאשם (כאמור לעיל, בעקבות הסגר והגבלות הקורונה). מדובר במקרה אשר בהתחשב בשלב בו נמצא המשפט, אין מדובר במקרה בלבד בLATI הפיך או בגיןמת דחיה בלתי סבירה בעיל.

אכן, התגלו מחדלים וליקויים בפעולות התביעה ובין היתר בהגשת כתב אישום מבלי לוודא שכל חומר החקירה נמצא בידיים וכפועל יוצא מכך אף אם מסירת מלא חומר החקירה לידי של הנאשם במועד המתאים, אך סבירני כי אין בכך כדי להוכיח פגיעה כה משמעותית בחקר האמת וחסימת עינוי של בית המשפט אל מול התרחשויות העובdotait האמיתית.

לגייחי איזון מתאים לכל הקשיים שהעליתי לעיל, הינו במתן סעד חולפי לנԱם בדמות הסיג הקבוע בסיפה של סעיף 484 לחוק, קרי קביעה שאף אם יוכחו מלא העובdotait החדשות, לא יוטל על הנאשם עונש שונה או חמור מזה שניין היה להטיל עליו לו היה מורשע בעבר המקורית. לטעמי אף יהיה מקום לתת להתנהלות האמורה משקל לפחות בעת גזרת דיןו של הנאשם (אם יורשע כלל).

בכפוף לסיג האמור לעיל, אני מקבל את התביעה ומורה על תיקון כתב האישום כמבוקש.

במועד הקבוע יתן הנאשם מענה חדש לכתב האישום.

להודיעו לצדים.

ניתנה היום, ז' כסלו תשפ"ב, 11 נובמבר 2021, בהעד
הצדדים.